

టేకిట్ ఈజీ!!

శ్రీనివాస ఫణికుమార్ డొక్కా

నెలకో ఎపిసోడ్ రెడీ..జీ..

ఎవరేమన్నా.. ఏదేమైనా టేకిట్ ఈజీ..!

గంధర్వ కోకిల

శీర్షిక చదవగానే, కాలిందా ? అరికాలిమంట అబ్బాంగేటాకి ఎక్కిందా ?

ఉంటే "వసంత కోకిల" అనుండాలి, చక్కగా శ్రీధ్రేవిలా పేద్ద జెడ, పెద్ద కళ్ళు, ముద్దు ముద్దుగా బావుండేది. లేకపోతే "గంధర్వ కన్య" అనుండాలి, ఎంచక్కగా జయమాలినిలా.... (డీటెయిల్స్ ఎందుకులెండి), బావుండేది. అంతే గానీ, గంధర్వ కోకిలేవీటి ? నీ.. అనుకుంటున్నారా ? ఐ.నో. కానీ మీరు నన్నేమీ చెయ్యలేరు, ఎంచేతనంటే నేను మీ చేతికి, కాలుకి, కారుకి అందనంత దూరంలో ఉన్నానని నా విశ్వాసం. కానీ ఆ శ్రీధ్రర్ గాడు, సరిగ్గా రెండంటే, రెండే ఇళ్ళ అవతలుంటాడు, గెట్టిగా తుమ్మితే వాడికి వినిపిస్తుంది. వినగానే, ఆ వంకన పరిగెత్తుకొచ్చేస్తాడు, వస్తూ వస్తూ ఓ కాయితం పట్టుకొస్తాడు, వస్తాడేవీటి, వచ్చేస్తాడు. వచ్చి, ఇదిగో ఈ గంధర్వ కోకిల చదివి వినిపించేస్తాడు. ఆ రాహుకాలం గడిచి, ఇప్పటికీ రెండుగంటలయ్యింది. నేనింకా తేరుకోవడానికి కాస్త సమయం పట్టచ్చు. వాడి మాటలు ఇప్పటికీ నా బుర్రలో ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నాయి..

" కోకిల కూస్తే వసంతకాలం,
తీతువు కూస్తే పొయ్యేకాలం (నీ మన్నూ మశానం..)
ఒక్కొక్క కాలానికో కూత,
ఒక్కొక్క కాలానికో రాత.."

ఇప్పుడర్థవయ్యిందా ?

ఎవడు కవిత చదివితే దిమ్మ తిరిగిపోయి, మైండు బ్లాంకయిపోయి, జీవితేళ్ళు నశిస్తుందో....వాడే శ్రీధ్రర్ గాడు.

అందరు కవుల్లాగే వాడికి ఓ దుర్గుణముంది. ప్రతీ ముక్కా కనీసం రెండుసార్లు చదువుతాడు. మొహమాటానికి "బావుంది" అంటే, ఇంకో రెండుసార్లు చదువుతాడు, బాగోలేదన్నా చదువుతాడు, వాడి కవి హృదయం వివరిస్తూ. ఒక్కసారి చదివితేనే మీ పరిస్థితి

ఎలావుందో నేనర్థం చేసుకోగాలేనిది, నేను మరి రెండుసార్లు, కాదు, నాలుగు సార్లు విన్నాను, ఆ మాత్రం అర్థంచేసుకోలేరూ, జాలీ అంతఃకరణాలేవూ ? అది గుండా రాయా?

అయినా మిమ్మల్ని ఏం లాభం లెండి. "చేసుకున్న బ్రామ్మడా, అనుభవించు" అని ఊరికే అన్నారా? ఇదంతా నా సాయంకృతం. ఇప్పటికీ సరిగ్గా మూడువందల అరవై ఐదు రోజుల మూడుగంటల ముప్పై నిమిషాల మూడు సెకన్ల క్రితం...నా జాతకంలో ఏలినాటి శని మొదలైన ఘడియల్లో, మా సబ్ డివిజన్ లో కొత్తగా ఇల్లుకొనుక్కున్న శ్రీధర్ అండ్ ఫామిలీని డిన్నరుకి పిలిచాం, సాటి తెలుగువాళ్ళన్న అభిమానంతో. ఆవిడ చేతిలో పూలకుండీతో, పక్కనే పిల్లలతో ఎంటరయ్యింది. వెనకాల అతను ఒక జోలెసంచీ వేసుకుని, చిరుమందహాసంతో ఎంట్లీ ఇచ్చాడు. ఆ సంచీలో ఏవుందా అని ఆలోచించి, బహుశా పిల్లలకి ఏ పిక్షనరీయో తెచ్చుంటాడు, భోయనాలయ్యాకా, వెళ్ళేటప్పుడు ఇస్తాడేమో అనుకున్నాను. భోయనాలయ్యాయి. ఆవిడ, పిల్లలూ లేచారు "వెళ్ళొస్తావండీ" అంటూ. అతను వాళ్ళకి సెండాఫిచ్చేసాడు "కాసేపయ్యాకా వస్తా" అంటూ.

కాసేపయ్యింది. అతను వెళ్ళలేదు. ఇంకాసేపయ్యింది. మా ఆవిడ పిల్లల్నేసుకుని పైకెలిపోయింది (మేడ మీకి). ఇంకనేను మిగిలిపోయాను తొల్లాటి వధువులా. ఏం మాట్లాడాలో తోచక, టీవీ ఆన్ చెయ్యబోతుంటే ఆగమన్నట్టు సైగ చేస్తూ అడిగాడు " మీ ఫైర్ ప్లేసు పనిచేస్తుందా?". అతని మొహం దూరదర్శన్ వారి కుటుంబనియంత్రణ ఆపరేషను ఎడ్వర్టయిజుమెంట్లో "అది చేయించుకుంటే ఆ శక్తి తగ్గిపోతుందిట కదా?" అంటూన్న గోకిన రామారావు మొహంలా, ఆందోళనగా వుంది.

"పనిచేస్తుందండీ, ఇల్లుకొన్నప్పుడు మా రియాలర్లు చూపించారు, తరవాత మేము ఇప్పటిదాకా వాడలేదు, ఆ దిక్కుమాలిన కీ ఎక్కడో పెట్టేసాను, వెతకాలి" అన్నాను గబగబా.

"వెతుకుతారా" అన్నాడు గంభీరంగా.

"ఇప్పటికిప్పుడంటే కష్టం గానీ, మళ్ళీ ఈ సారి మీరొచ్చినప్పుడు వెతికిపెడతాను, అయినా అర్జెంటేమీ లేదుగా.. " అన్నాను బుజ్జగింపుగా.

"మీకు లేదు, నాకు అర్జెంటే, అర్జెంటుగా ఈ డైరీని కాలేయాలి" అన్నాడు జోలె సంచీలోంచి ఒక పేద్ల డైరీ బయటకి తీస్తూ.

"అదేవిటే, మీ చీకటి రహస్యాలా" అన్నాను నవ్వుతూ. అతను నవ్వలేదు.

"కాదు, వెలుగు చూడని నా కవితలు" అన్నాడు భారంగా.

మేటరర్థవయ్యింది. వెంఠనే అతని పక్కన కూర్చుని, భుజమీద చెయ్యివేసి, పూర్వకాలంలో, ఇలాగే ఒక మహా కవి తను రాసిన కవిత్వాన్ని హోమగుండంలో పడేసిన సంగతి, తద్వారా మనం ఎన్నో మంచి గ్రంథాలనీ, సాహితీ సంపదనీ కోల్పోయిన సంగతి చెప్పి, అదే దూరదర్శన్ వారి ఎడ్వర్టైజుమెంటులో సుబ్బరాయ శర్మలా అతన్ని ఉత్సాహపరిచే ప్రయత్నం చేసాను "హుషార్, హుషార్" అంటూ. అదీకాక నేను తెలుగుభాషని ఉద్ధరించేందుకు కట్టుకున్న కంకణం, వాచిన నా చెయ్యి, చూపించి, "నేను మూణ్ణెళ్లకోమాటొచ్చే ఓ పత్రిక నడుపుతాను, దానిలో మీ కవిత తప్పకుండా వేసుకుంటాను.." అని భీషణ ప్రతిజ్ఞ చేసేసాను. పైనించి దేవతలు పూల వర్షం కురిపించలేదు కానీ కరెంటు పీకేసారు. మా ఇంట్లో కొవ్వొత్తులు లేవని నిర్ధారించుకున్న మీదట అతను కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

మళ్ళా శనివారం రాత్రి నాకు మూడింది. అమృతంకురిసిన రాత్రి అందరూ పడుకున్నారుట, నేనూ పడుకునుంటే పోయేది, నా ఖర్మకాలి మేలుకున్నాను. ఆ రోజు కవిత్వం వడగళ్ళుగా కురిసింది , నా రూపు డేమేజి అయిపోయింది . టాపు లేచిపోయింది . మీరు నమ్మండి నమ్మకపొండి, ఇదీ అతను చదివిన మొదటి కవిత, సక్రాంతి పండగ మీదట..

" సక్రాంతంటే ఏవిటి? సక్రాంతంటే పండగ !!

ఆ రోజు పొద్దున్నేలేస్తాం, పొంగలి తింటాం

మధ్యాన్నం పడుకుంటాం, లేచాకా బూర్లు తింటాం,

రాత్రయ్యాకా పేకాడుకుంటాం, నిద్దరోస్తే మిడిల్ డ్రాపు చేసి పడుకుంటాం.."

ఇలాగే భోగి, కనుమ, ముక్కనుమ, ముక్కోటేకాశి, మిలాదున్నబీ, డొల్ల కర్తరి (?), సుబహ్మాణ్య షష్ఠి, జగ్గంతోట ప్రభల తీర్థం, గోకులాష్టమి, అట్లత్తది, క్రీష్ణమసు, మహావీర్ జయంతి, భగినీ హస్త భోజనం, పోలాలమావాస్య..

ఇలా ఒకటివిటి, కేలండర్ లో వున్న ప్రతి ఎంట్రి మీదా అతను కవిత రాసేసాడు. ఆ సెక్షను పేరు "పండుగ - దినాలు". ఆ విభాగంలోంచి కొన్ని ఆణిముత్యాలు వదిలేసరికి, అర్థరాత్రయ్యింది. నాకు మెల్లిగా వణుకు మొదలైంది. కాసేపు ఆవులించాను, వెళ్ళిపోతాడేమో అన్న ఆశతో. అతను టీ పెట్టిచ్చాడు మాయింట్లో, నాకు.

తరువాతి విభాగం హైకూలట. మీరొద్దన్నా వినాల్సిందే, ఏం నేనొళ్ళణ్ణి అనుభవించాలా? తిలాపాపం తలాపిడికెడూ. ఒక హైకూ వ్రజం

" చంద్రుడిలో చంద్రుడు

స్త్రీలు కంచంలో సగ్గబియ్యం వడియం.."

ఇలా నాకో వ్రజాలహారాన్ని సమర్పించాడు. టైము రెండు. దెయ్యాలు సెకండ్ ఫోనించి వచ్చే వేళ. అయినా అతను కరుణించలేదు. మళ్ళా కరెంటుపోతే బావుండని ఎంతగా ఎదురుచూసానో పిచ్చి ఆశతో. అయినా, ఏ జన్మలో చేసిన పాపం ఆ జన్మలోనే అనుభవించాల్సి ఉందని రాసిపెట్టివుంది గామాలన్నా నా జాతకంలో. అందుకే కరెంటుపోలేదు, కనీసం నా ప్రాణంకూడా పోలేదు. పోతనగారన్నట్టు "నాభాగ్యమెట్టున్నదో..".

ఉన్నట్టుండి నామొర ఏదేవుడో ఆలకించినట్టున్నాడు. అతనన్నాడు

"ఇంక నేను పడుకుంటానండీ, ఓ దుప్పటి ఇస్తారా". నా చెవులని నేనే నమ్మలేకపోయాను.

"ఇంటికి వెళ్ళరా?" అడిగాను హుషారుగా.

"లేదండీ, నేను రాత్రిపూట డ్రైవింగు చెయ్యను..".

నాకర్థంకాలేదు. అతను నడిచొచ్చాడు మాయింటికి. అయినా ఎందుకులే కదపడం అని, ఓ దుప్పటి తెచ్చిచ్చాను అమితానందంగా. అతను సోఫాలోనే పడుకుంటూ ఫినిషింగ్ టచ్చిచ్చాడు

" మీరు మాత్రం ఇవాళ రాత్రి ఈ డైరీ చదవాల్సిందే, ఇంకా చాలా సెక్షన్లున్నాయి, ఎర్రచీమలు, కండచీమలు, గొల్లభామలు, వానపాములు, మగపురుగులు.. . రేప్పొద్దున్న లోపల అన్నీ ఓమాటైనా చదవకపోతే, మీ పిల్లల మీదొట్టే..".

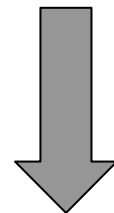
ఆ దుర్మార్గుడు పడుకున్నాడు. నేను విధిలేక, నిద్రకూడా ఎగిరిపోవడంచేత, పేజీలు తిరగేసాను. వాటిలో ఎన్నో వింతలు. ఒకలైనువి, రెండులైన్లవి, నాలుగు లైన్లవి., సగంలో వదిలేసినవి. వాటినిచూస్తే వాల్మీకిగారు లంకలో రాక్షసులగురించి చేసిన వర్ణనలు గుర్తొచ్చాయి, పేర్ల నోరువాడు, గాడిద చెవులవాడు, ఒంటికొమ్మువాడు అంటూ.. కానీ ఏంచేస్తాం, చదవకపోతే పిల్లల ప్రాణాలమీదకొస్తుందేమోనని, చదివాను. కొన్ని పేజీల్లో కవిత పేరే తప్ప కింద మేటర్ లేదు. **"మూడు చుక్కలు"** అనే కవిత పేరు కింద అక్షరాలా మూడు చుక్కలున్నాయి, అంతే... **"విరామం"** అనే కవితకింద ఒక కామా గుర్తు, **"ఇంకచాలు"** అనే కవిత కింద ఒకే ఒక్క ఫుల్ స్టాపు గుర్తు. ఇంక నా సహనం చచ్చిపోయింది. పైకెళ్ళి పడుకున్న పిల్లల్ని ఓ మాటు తనివితీరా చూసుకున్నాను ఎందుకేనా మంచిదని. కిందకొచ్చి ఓ మాటు ఆలోచించి ఓ నిర్ణయానికొచ్చాను, వాడి పీకే పిసికేద్దామని. తీరా వాడిదెగ్గరికెళ్ళేలోపు నాకు కళ్ళుతిరిగినట్టుయింది. తరవాతేవైదో గుర్తులేదు. మూడురోజుల తరవాతగానీ నన్ను ఎమర్జెన్సీ వార్డులోంచి వదలేదు డాక్టర్లు.

అలా వాడి బాధ తట్టుకోలేక, ప్రతి పుత్రికలోనూ వాడి కవితలు వేసుకుంటూ, అయినవాళ్ళందరికీ దూరమై, మా వూళ్ళో మాట్లాడే నాభుడే కరువై, ఏడాది భరించి, ఆనక మాయిల్లు అమ్మకానికేపట్టా. మా శ్రీధర్ గాడి కీర్తి వాడవాడలా వ్యాపించి ఉండడంచేత, తెలుగువాడవరూ రాలేదు కొనడానికి. ఇంతలో ఒక చల్లని వార్త చెప్పింది మా ఆ విడ. **శ్రీధర్ గారికి కాలిఫోర్నియాలో ఏదో ఊరికి బదిలీ అయిపోయిందని.** వెంఠనే, ఎప్పుడూలేనిది మా

ఆవిణ్ణి ఎత్తుకుని ముద్దెట్టేసుకుని, ఇంటిముందు **ఫర్ సేల్** బోర్డు తీసేసా ఆనందంగా.

కేలిఫోర్నియా వాసులారా... **"చెప్పలేదంచనకపోయేదూ.."**

***

కర్వోక సేజీలో
సేడ్ల విశేషం..!

" ఏవీటి,నిజంగానే..."

"ఛా, అయ్యండదులే.."

" వాడిది కాదేమో, ఇంకెవడిదేనా, వాడిపేరుతోనేమో.."

" వాడి బద్ధకానికి తోడు పుత్రకం రాయడవోహాటి.."

" అబ్బోహూ, రాసాడండీ, మహా.. "

కాబట్టి, విషయవేవిటంటే, రెండేళ్ళ ప్రయత్నం ఫలించింది. నా నిశ్చయం బద్ధకాన్ని జయించింది. నా కథల పుస్తకం వెలుగు చూసింది మొన్న అక్షయతృతీయ నాడు. మీరు నమ్మరని తెలుసు, అందుకే కవరు పేజీ, వెనక పేజీ ఇక్కడ జత చేస్తున్నాను, ఇది నిర్బుంగా నిర్బుం..

పుస్తకాలు ప్రస్తుతం మన నేలమీద ఉన్నాయి. అవి గాల్లోకెగిరి అమెరికా రాంగానే, అడిగినవాడిదే పాపంగా, అందరికీ పంపించాలని ఆశ దోశ అప్పడం వడ!

మీకెవరికైనా ఈ పుస్తకం చదవాలనే దురుద్దేశ్యం కలిగితే, నాకొక ఈమెయులు పంపించండి.

ఫణిడొక్కా ఎట్ యాహూ డాట్ కాం.

జై బోలో రాం రాం...

పల్లకి

(కథలూ.. కబుర్లూ)

శ్రీనివాస ఫణికుమార్. డొక్కా

నా గురించి

ఫణికుమార్ డొక్కా (1972). పెరింది అమలాపురంలో. ప్రాచ్యులు నింది ప్రాచారాచార్య. డిగ్రీ నిజాం కాలేజీలో. ఎమ్.ఎస్.సెంట్లో యూనివర్సిటీలో (సాంకేతికవిజ్ఞానం). అటువై 1994 అగస్టు నుండి అమెరికాలో.

ఎమ్.ఎస్. కంప్యూటర్ సైన్సు, ఏమ్.ఎస్. డిగ్రీనిచ్చా. పెద్దలుగేళ్ళుగా అట్లాటానాం. నైజాం లో పెళ్ళి. భార్య గాయత్రి. ఏళ్ళు పెళ్ళి.

గత ఇంకొక ఏళ్ళుగా అదపాదపా చెయ్యి చేసుకోవడం. ముప్పై ఏళ్ళుగా లోకా నిందిగా నోరు మొకోవడం అంచాటు. శాశ్వత సుహృదులు అందువలన పైగా సైటి ప్రోగ్రాములున్నాయి ఇప్పటి వరకు. కొన్ని కూర్చుండి వ్యక్తులనుకాల్లో వదిలించుకు, మరొకొక్కటికి గాత్ర సహకారం అందించుకు, లెక్కలు మిక్కిలిగా అండ్లాజ్. మిమ్మల్ని తెలుగు సాహిత్య చలనచిత్ర ప్రశ్నోత్తర కార్యక్రమాలు, సాహితీ సదస్సులు, ఇంకొకటి అట్లావరానాలు, రెండు శతాబ్దాలను నిర్వహించుకు / సాల్వోనుకు. ఒక నమూనా అట్లావరానాన్ని స్వయంగా చేయుకు వంటి చాలా ఏళ్ళాటాలు ప్రదర్శించుకు ఆ విధంగా ముందుకు పోతున్నాం.

ఈ పెరికి ఏళ్ళాట బిస్మి, కేరమ్మ, చెమ్మ వంటి గేమ్మ అడును. సాత తెలుగు మరియు హిందీ సినిమాసాటలు, అట్లామయ్య సాటలు కొన్ని సాటలును, చాలా ఏమును. కొక సాహిత్యునిచ్చి మమ్మన ఏమ్మన.

శాతకెరిత్యా ఈ జులవారి మొదటి గదిలో త్రిమూర్తులూ, రెండవ గదిలో నవగ్రాములూ, దీర్ఘాలలూ కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకోమనుకుంటుంటే చాలా మూడవ గదినింది వరసాగా ఏళ్ళ ప్రైవేట్లూ, సాహిత్యులూ చాలాగా ఏకాంక సాహిత్యులూ ఉండవలెనా, శాతకుడు డి.వి. సినిమా రంగములలో రాణించునని రాజగురువుల ఉపాస. చిత్ర అలాక్కానిచ్చాం.

ట్రెమ్మిన్లో కూర్చుని స్వర్ణ నోళ్ళుండి - పణిగారి విమానం ఏళ్ళుండి - తనవిచారా తరవాణి కరడు మెళ్ళుండి - తెలు తెలుగు సెలవేటిలో జలకారాడండి. కాన్యాల్లాటి వాక్యాలును చదివి యమాచురిని చవిచూడండి.

- ముఖ్యమంత్రి వెంకట రమణ...

వేళ్ళు యుగా నంబ్రాయువు లోగిళ్ళలో వుంటూ, దిన్ననాటి మధుర స్వప్నముల్ని - తన మాటల్ని చెప్పి అమెరికా తెలుగువాడే! వాడయి స్పందన ఎలా వుంటుంది? అచ్చం 'పల్లకి' అనే పుస్తకంలాగా వుంటుంది. ఏమీ అడంబరాలకు పోకుండా, ఉత్తీ చమత్కారాటి కబుర్లుండకుండా, సాహితీ అనుభూతుల్ని వరసై - వాటి మధ్య కనిత్యం దొరుకుతుంది. దొరుకుతుంది - పుస్తకంలాగా. దొక్కా సేతిమ్మగారి వారసుడు దొక్కా శ్రీనివాస ఫణికుమార్ - జీవితంలో యిదిని చూడం చేసుకోని అచ్చస్థవంతుడు.

- గొల్లపూడి మారుతీరావు

ఇందులో కథలు.. కథలు కావు అనుభూతులు. మనకి గమ్ముని ముఖ్యమంత్రి... జంధ్యాలా వైద్యులు గుర్తుకొచ్చుముప్పు ఆ చాహాట్లూ చూసి. అలాగే శ్రీసీతా, మల్లది గూడ మురణకొచ్చేయుచ్చు ఆ భాష చూసి.

- తపస్వి భండారీ